

PEARLE konferencia Angliában

Kánikulának aligha nevezhető, 20 fok körüli hőmérséklet fogadja a látogatót 2003 júniusában Birmingham-ben. A szél miatt hűvösebbnek tűnő levegőt a felhők közül olykor előbukkanó nap rövid időre felmelegíti, így aztán a járókelők vérmérsékletük szerint pólóban bámészkodnak, vagy éppen fázósan, sietősen összehúzzák ballonkabátjukat. Az angol iparváros sétáló és egyben főutcája a teljes városmagot átfogja, fél órás gyaloglással minden látnivaló útba ejthető. A többségében modern épületek közül azonban kiemelkedik egy csupa üveg- és betonpalota, amely Európa egyik leghíresebb koncerttermét rejt.

A Birmingham Symphony Hall több ezres befogadóképességű, ovális nagyterme számos világhírű művész fellépésének adott otthont. A hozzá kapcsolódó Nemzetközi Konferencia Központ helyiségei eltörpülnek mellette, de a bennfentesek tudják: a koncertterem formálisan a sorszámozott konferenciatermek egyike. Az épület ugyanis nagyjából európai közösségi pénzből épült, s a város vezetői a hivatalos papírokból – némi csalafintasággal – igyekeztek eltitkolni a nagyterem valódi rendeltetését, hiszen könnyen szemet szúrhatott volna a beruházónak a valódi kulturális funkció.

Június 13-án és 14-én a Symphony Hall egyik kisebb konferenciatermében ülésezett a PEARLE soron következő, 25. ülészsaka. Az európai országok előadóművészeti munkaadói szervezeteinek nemzetközi szövetsége napirendjén belső szervezeti és európai uniós kérdések egyaránt szerepeltek. Budapestet évek óta Kovács Géza, a Nemzeti Filharmonikusok ügyvezető igazgatója, mint a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége alelnöke képviseli, Birminghamban azonban – megfigyelőként – ezúttal a jelen sorok írója is ott lehetett.

A kétnapos tanácskozás számunkra legfontosabb eredménye kétségtelenül a Végrehajtó Bizottság újráválasztása, amelyet egy fővel bővítettek. Közmegegyezés alapján a jövő májusban csatlakozó tíz új uniós tagállam a testületben kollektíven egy helyet kapott, s erre egyedüli jelöltként, közfelkiáltással, Kovács Gézát választották meg. A megfigyelő tapasztalhatta: a választás eredménye nem véletlenül múlt. A magyar képviselő nagy közmegebecsülésnek örvend, álláspontjának súlya van, és nyugat-európai kollégái partnernek tekintik közös ügyeink tárgyalásakor.

Közös ügy pedig egyre több van. Csak a jelenlegi ülés napirendjében tallózva, a megbeszélendők között szerepeltek az EU kultu-

rális politikájával, a szerzői jogokkal, nemzetközi munkaügyi kérdésekkel, szociális ügyekkel, adózási és statisztikai problémákkal kapcsolatos témák. A tekintélyes mennyiségű írásbeli előterjesztés jelentős része más európai szervezetek által összeállított dokumentum, amelyek ismeretében a PEARLE hatékony lobbitevékenységet folytathat Brüsszelben. (Nem véletlenül itt működik a PEARLE titkársága.) Az Európai Unió működésének szerves részét alkotja az érdekérvényesítő mechanizmus, hiszen aligha lehetséges mindenki igényének megfelelő döntéseket, közösségi jogszabályokat hozni. A PEARLE szerepe tehát komoly, keretei között széleskörű tapasztalatokkal rendelkező, nemzetközi gyakorlattal bíró és hazájukban a művészeti szövetségekben vezető pozíciót betöltő személyek cserélhetik ki véleményüket, amely feltétlenül erősíti az előadóművészettel foglalkozó intézmények jövőbeni összeurópai szerepét és súlyát.

Magyarország közelgő uniós csatlakozása miatt e téren egyre inkább természetes közeg a nemzetközi együttműködés. A PEARLE ehhez nagy segítséget nyújthat. A szervezet következő üléseinek egyikét – éppen 2004 tavaszán, a csatlakozás előestéjén – Budapesten rendezik.

Bolvári-Takács Gábor

Egy szürke eminenciás arany érdemkeresztje

Sír László a Miskolci Szimfonikusokkal töltötte fél életét

Átmeneti munkának indult, Sír László ugyanis úgy vélte, két-három évig irányítja majd az együttest zenekari igazgatóként, utána pedig visszatér a tanításhoz. A néhány esztendőből huszonhárom lett, most nyáron pedig az újabb öt évre szóló kinevezését kapta meg a Miskolci Szimfonikus Zenekarnál. A zenekari igazgató ma is fiatalos lelkesedéssel, az újdonságokra nyitottan dolgozik, s minden mondatán, mozdulatán átsüt ennek a hivatásnak a szeretete. Több évtizedes, áldozatos munkáját most állami kitüntetéssel is elismerték, augusztus 20-án átvehette a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét.

– Muzsikusként a háta mögött lett a Miskolci Szimfonikusok zenekari igazgatója?

– Nem, csak zenehallgatóival. Magyar–német szakos tanári diplomám van, a zenekar előtt a városházán dolgoztam, a művelődési osztály helyettes vezetőjeként, s hozzám tartoztak a kulturális intézmények, köztük a Miskolci Szimfoni-

kus Zenekar is. Remeknek tartottam az együttest, kiválóan muzsikáló társulatnak, akiknek azonban a szervezethez képest már jócskán akadt gondok. Úgy véltem, ezen a területen segítségükre lehetek, s így lettem 23 évvel ezelőtt a zenekari igazgatójuk.

– Nem lehetett könnyű dolga, hiszen ebben az időben nem volt még igazán ki-

alakult hagyománya, hogyan is kell erről a posztról vezetni, segíteni az együttest.

– Valóban egyike voltam az elsőknek, s teljesen másnak képzeltem ezt a feladatot. Úgy véltem, ez is csupán egy munkahely, de elég hamar rájöttem, mennyire eltér a muzsikások világa az általam addig megismert közegetől. Nagy szerencsémre *Mura Péter* mellett kezdtem el dolgozni, aki